
MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

**23 FEBRUARI 1999. - Omzendbrief BA-99/01 betreffende de
onteigeningen voor algemeen nut : algemene administratieve
vormvereisten, onteigeningen in toepassing van het decreet Ruimtelijke
Ordering, aangevuld met concrete toepassing voor de verwerving van
bedrijventerreinen**

Aan de provinciegouverneurs,

Ter kennisgeving aan :

- de colleges van burgemeester en schepenen,
- de voorzitters van de raden voor maatschappelijk welzijn,
- de voorzitters van de Goms en de intercommunale verenigingen

Mevrouw de gouverneur,

Meneer de gouverneur,

Door de decreten van 13 april 1988 houdende bepaling van de gevallen en modaliteiten waarin tot onteigening kan worden overgegaan door de Vlaamse regering en waarin het verlenen van een onteigeningsmachtiging aan andere tot onteigening bevoegde rechtspersonen wordt voorzien, kunnen de hiertoe bevoegde lokale en regionale overheden die machtiging aanvragen.

Het artikel 15, § 5 van het bevoegdheidsbesluit van de Vlaamse regering van 19 december 1997 bepaalt dat de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden de machtiging verleent aan gemeente- en provinciebesturen, intercommunale verenigingen en GOM's, met de instemming van zijn functioneel bevoegde collega. Onteigeningsmachtigingen aangevraagd door OCMW-besturen worden verleend door de Vlaamse minister van Welzijn ook met de vermelde instemming (zie tweede lid van hetzelfde artikel van het bevoegdheidsbesluit).

De administratie Binnenlandse Aangelegenheden die de onteigeningsdossiers onderzoekt, ook deze van OCMW's, stelt vast dat voor de procedure en de samenstelling van het dossier onvoldoende rekening wordt gehouden met de

specifieke vereisten. Dit impliceert dat nagenoeg elk onteigeningsdossier, nadat het door het onteigenende bestuur werd afgerond, moet aangevuld worden, met het nodige tijdsverloop tot gevolg.

Bovendien wordt ook vastgesteld dat het onderscheid tussen onteigeningen in hun algemene toepassing en onteigeningen in functie van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, met name voor de realisatie van bestemmingsplannen, niet steeds duidelijk is.

De procedure en de samenstelling van de dossiers worden hierna in een eerste luik behandeld. Het tweede luik belicht de onteigeningen in toepassing van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening.

De omzendbrief wijst ook op de specifieke mogelijkheden om op een efficiënte wijze bedrijventerreinen te verwerven via een onteigeningsprocedure.

I. ALGEMENE ADMINISTRATIEVE VORMVEREISTEN

1. Bevoegdheid van de machtigende instantie

Tenzij de wet- of decreetgever het anders bepaalt verleent de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden de machtiging tot onteigening; voor OCMW-besturen is uiteraard de Vlaamse minister van Welzijn bevoegd. Een belangrijke uitzondering op die algemene regel vloeit voort uit het artikel 26, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, waarin staat dat bij koppeling van het onteigeningsplan aan het plan van aanleg, beide plannen de procedure volgen die geldt voor het plan van aanleg. Dit betekent dat finaal, samen met de goedkeuring van het plan van aanleg de machtiging tot onteigening wordt verleend door de minister die bevoegd is voor de goedkeuring van het plan van aanleg, dit is de Vlaamse minister van ruimtelijke ordening.

Hetzelfde principe wordt gehanteerd voor onteigeningsplannen gekoppeld aan rooilijnplannen die worden goedgekeurd door de Vlaamse minister van ruimtelijke ordening. Dit is thans nog het geval voor rooilijnplannen voor de aanleg of rechtekking van buurtwegen (artikel 28bis van de wet van 10 april 1841 op de Buurtwegen).

2. Procedurestappen

Volgens het besluit van 19 december 1991 inzake onteigeningen ten algememen nutte ten behoeve van de gemeenten, de provincies, de intercommunale

verenigingen en de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen, moet voor elk onteigeningsplan dat wordt aangenomen door een gemeentebestuur, een provinciebestuur, een GOM en een intercommunale vereniging, en ook bij toepassing van de onteigeningsprocedure bij hoogdringendheid, een openbaar onderzoek worden georganiseerd met aanschrijving van de te onteigenen eigenaars, gedurende vijftien dagen ingaand vanaf deze aanschrijving en de openbare afkondiging. Het onteigeningsplan dat ter inzage ligt vermeldt het tracé van de beoogde werken en geeft duidelijk de te onteigenen percelen aan.

Het verdient aanbeveling dat OCMW-besturen zich baseren op die regelgeving.

De organisatie van een openbaar onderzoek impliceert dat eerst een voorlopige onteigeningsbeslissing wordt genomen waarna in een definitieve beslissing wordt ingegaan op de bezwaarschriften die tijdens het openbaar onderzoek worden ingediend en eventueel het onteigeningsplan wordt bijgestuurd. Alleen een plan dat ongewijzigd blijft na het openbaar onderzoek komt voor onteigeningsmachtiging in aanmerking. Dit betekent dat indien het plan na het openbaar onderzoek wordt bijgestuurd, een nieuw openbaar onderzoek moet georganiseerd worden.

3. Bij elk onteigeningsdossier te voegen adviezen en attesten

Om te vermijden dat tot een onteigening wordt gemachtigd waarvan nadien blijkt dat het doel niet kan gerealiseerd worden op de beoogde percelen moet over een aantal aspecten inzake de uitvoerbaarheid duidelijkheid worden gegeven. De hierna opgesomde adviezen en verklaringen geven zowel de onteigenende als de machtigende instantie meer garanties.

Als bijlage bij deze omzendbrief bevindt zich de lijst met alle documenten die moeten gevoegd worden bij een onteigeningsdossier dat wordt ingediend bij de administratie Binnenlandse Aangelegenheden.

a. Bodemattest

Door het Bodemsaneringsdecreet van 22 februari 1995 moet bij elke eigendomsoverdracht van een onroerend goed, en dus bij onteigening, een bodemattest worden gevraagd bij OVAM door de onteigenende instantie. Als het bodemattest vermeldt dat de percelen verontreinigd zijn moet een oriënterend bodemonderzoek worden uitgevoerd. Dit geeft een indicatie over de aanwezige vervuiling en bepaalt de geraamde saneringskost. De onteigenende raad moet zich in dit geval uitspreken over de financiering. Zelfs indien, conform de geest van het Bodemsaneringsdecreet, de vervuiler de sanering moet bekostigen zoals bij historische vervuiling, dient de onteigenende instantie bereid te zijn om, indien

nodig, de sanering te bekostigen of alleszins voor te financieren. Het is immers niet steeds eenvoudig om de vervuiler op te sporen en meestal kan geen garantie worden gegeven over zijn solvabiliteit of bereidheid tot sanering.

Indien het bodemattest vermeldt dat geen gegevens beschikbaar zijn over de beoogde percelen zal de onteigenende instantie zelf moeten nagaan of de percelen verontreinigd kunnen zijn volgens de lijst, gevoegd bij het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering, vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996, en een oriënterend bodemonderzoek moeten laten uitvoeren.

b. Stedenbouwkundig advies

Als basisvereiste om tot onteigening over te gaan geldt dat enerzijds het doel van de onteigening in overeenstemming is met de stedenbouwkundige bestemming van het beoogde goed en anderzijds dat dit doel in de huidige omstandigheden kan gerealiseerd worden of vergunbaar is. Om hierover duidelijkheid te verkrijgen is het advies van de gemachtigde ambtenaar van AROHM noodzakelijk. Het is evident dat aan de gemachtigde ambtenaar alle noodzakelijke gegevens worden meegedeeld. Indien dit advies stedenbouwkundige of andere bouwvoorwaarden bepaalt moet de onteigenende instantie hierover haar instemming geven.

Voor een concreet te realiseren project is het noodzakelijk dat de onteigenende instantie reeds beschikt over de bouwvergunning af alleszins duidelijkheid krijgt en geeft over het bekomen ervan.

c. Instemming van de functioneel bevoegde Vlaamse minister

Hiervoor werd reeds gezegd dat elke Vlaamse minister die functioneel bevoegd is voor het doel van de onteigening moet instemmen met de onteigening. Dit betekent bij voorbeeld dat de Vlaamse minister die bevoegd is voor cultuur moet instemmen met een onteigening voor de oprichting of uitbreiding van een bibliotheek, en onder andere de Vlaamse minister die bevoegd is voor economie moet instemmen met een onteigening voor de aanleg en uitrusting van een bedrijventerrein.

Het staat de onteigenende instantie uiteraard vrij om zelf die instemming in te winnen. In dat geval wordt vermeden dat bij een geweigerde instemming nodeloos een aanvraag tot machtiging wordt ingediend. Indien dit akkoord zich niet bij het ingediende dossier bevindt zal de administratie Binnenlandse Aangelegenheden ze aanvragen en de onteigenende instantie op de hoogte brengen.

Het spreekt voor zich dat indien die instemming reeds bij het ingediende dossier

wordt gevoegd de afhandeling van het dossier wordt versneld.

d. Andere adviezen naargelang het doel van de onteigening

Voor bepaalde projecten die men wenst te realiseren via een onteigeningsprocedure kunnen ook andere vergunningen noodzakelijk zijn. Naast de bouwvergunning kan een milieuvergunning vereist zijn. Soms moeten ook specifieke vergunningen of machtigingen bekomen worden om het beoogde project te realiseren zoals een kapvergunning of een machtiging voor de vervreemding van bossen in het kader van het artikel 90 van het Bosdecreet van 13 juni 1990.

Telkens zo'n specifieke vergunning of machtiging nodig is moet minstens het principieel akkoord van de bevoegde administratie worden gevraagd en bij het ingediende onteigeningsdossier worden gevoegd. Hierdoor wordt vermeden dat men onteigent voor een project dat niet kan gerealiseerd worden.

4. Motivering

a. Onteigeningen sui generis

Een ministerieel machtigingsbesluit is een bestuurshandeling waarop de motiveringsplicht van toepassing is. De onteigenende instantie heeft er dus alle belang bij om de machtigende instantie alle informatie te bezorgen om een uitgewerkt machtigingsbesluit op te maken. De noodzaak om tot onteigening over te gaan moet eenduidig en concreet worden aangetoond door onder andere de onhoudbaarheid van de huidige toestand te omschrijven en aan te geven hoe de onteigening hiervoor een oplossing biedt. Foto's kunnen misschien wel nuttig zijn maar kunnen uiteraard niet verwerkt worden in een ministerieel machtigingsbesluit.

De onteigening bij hoogdringende omstandigheden, vervat in de wet van 26 juli 1962 op de aanleg van autosnelwegen, is principieel een uitzonderingsprocedure op de gewone onteigeningsprocedure van de wet van 17 april 1835. De omstandigheden die de hoogdringende onteigening noodzakelijk maken moeten duidelijk worden vermeld. Om tegenstrijdige interpretaties te vermijden bij toepassing van de spoedprocedure doet men er goed aan om zich niet te lang te verliezen met onderhandelingen met de betrokken eigenaars. Anders loopt men het risico, door zich een lange onderhandelingsperiode te gunnen, het hoogdringend karakter van de onteigening te ontcrachten.

Een onteigening voor de realisatie of ontwikkeling van een bedrijventerrein kan noodzakelijk zijn omwille van het gebrek aan dergelijke terreinen in de regio en de

grote vraag naar vestigingsmogelijkheden, de dreigende sluiting of het vertrek van bedrijven door het gebrek aan uitbreidingsmogelijkheden of omdat geen uitbatingsvergunning meer bekomen kan worden voor de huidige locatie. Uiteraard volstaat het niet om zich te beperken tot algemene vaststellingen en moet elk argument aangetoond worden door concrete gegevens.

b. Specifieke onteigeningsmogelijkheden

De onteigeningsmogelijkheid kan ook vermeld worden in een wet of decreet waarbij ofwel in de wet en het decreet zelf ofwel in de uitvoeringsbesluiten, specifieke modaliteiten kunnen bepaald worden. In afwijking van de algemene onteigeningsmogelijkheid waarvoor men het openbaar nut en eventueel de hoogdringende moet aantonen kan in dit geval het openbaar nut afgeleid worden uit de vervulling van de voorwaarden die ter zake concreet worden bepaald, aangevuld met de hiervoor vermelde adviezen en attesten.

Zie hiervoor onder andere het artikel 40 van het programmadecreet van 22 december 1995 inzake de heffing op de leegstand en verkrotting van gebouwen en woningen. Sommige wetten of decreten voorzien ook in de toepassing van de spoedprocedure (zie het artikel 30 van de wet van 30 december 1970 op de economische expansie en het artikel 50 van het decreet van 19 april 1995 inzake de leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten).

Voor onteigeningen voor bedrijventerreinen kan een beroep worden gedaan op het artikel 30 van de wet van 30 december 1970 op de economische expansie. Dit betekent dat voor die onteigeningen, althans indien men die procedure inroept, steeds de onteigeningsprocedure bij hoogdringende omstandigheden kan worden toegepast zonder dat hiervoor een specifieke motivering moet gegeven worden. De wetgever heeft zelf immers in de automatische toepassing van de spoedprocedure voorzien.

Ook in die gevallen wordt volgens de algemene regel de machtiging verleend door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden respectievelijk door de Vlaamse minister van Welzijn voor OCMW-besturen, tenzij anders bepaald wordt en moeten de hiervoor vermelde attesten, adviezen en instemmingen worden aangevraagd.

5. Uitvoering machtigingsbesluit om te onteigenen bij hoogdringende

Nadat de machtiging tot onteigening bij hoogdringende werd verleend, heeft de onteigenende instantie er alle belang bij om de gerechtelijke procedure zo spoedig mogelijk in te zetten. De vrederechter moet namelijk nagaan of de

omstandigheden die de onteigening bij hoogdringendheid rechtvaardigen nog aanwezig zijn op het ogenblik dat de zaak bij hem wordt ingeleid. Indien de onteigenende instantie het machtigingsbesluit niet dadelijk uitvoert, kan de vrederechter daaruit afleiden dat het hoogdringend karakter niet meer aanwezig is.

6. De bekendmaking van de onteigeningsmachtiging

Het machtigingsbesluit wordt bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Volgens de rechtspraak van de Raad van State is dat op zich echter onvoldoende om de termijn waarbinnen een beroep tegen het machtigingsbesluit kan worden ingediend, te doen aanvragen. Zowel het onteigeningsplan als alle gegevens die leiden tot het verlenen van de machtiging moeten worden meegedeeld aan de belanghebbenden.

Dit is om praktische redenen niet mogelijk via het Belgisch Staatsblad.

Aan die vereiste inzake de bekendmaking wordt het best voldaan wanneer de onteigenende besturen het integrale onteigeningsdossier ter inzage leggen zowel van de onteigenden als van de belanghebbende derden. Het feit dat het inzagerecht kan uitgeoefend worden, kan openbaar worden aangekondigd door een aanplakbrief die de termijn van inzage vermeldt, die redelijkerwijs minstens vijftien dagen moet zijn.

De onteigende zelf is slechts behoorlijk in kennis gesteld wanneer het machtigingsbesluit hem persoonlijk en bij voorkeur aangetekend of tegen ontvangstbewijs wordt bezorgd met de vermelding van het inzagerecht.

Belanghebbende derden die niet in het gerechtelijk geding worden betrokken, kunnen hun recht om tegen het machtigingsbesluit in beroep te gaan bij de Raad van State uitoefenen binnen een termijn van zestig dagen beginnend de dag na het verstrijken van de termijn van inzage zoals het openbaar werd verkondigd.

II. ONTEIGENINGEN IN TOEPASSING VAN HET DECREET BETREFFENDE DE RUIMTELIJKE ORDENING GEÇOÖRDINEERD OP 22 OKTOBER 1996

1. Algemeen principe

De onteigeningsmogelijkheid voorzien in het artikel 23 van het decreet Ruimtelijke Ordening, " De verkrijging van onroerende goederen vereist voor de uitvoering van de voorschriften der streek-, gewest- en gemeentepannen kan steeds plaatshebben door onteigening ten algemenen nutte ", heft uiteraard niet de motiveringsplicht op.

Onteigeningen voor de realisatie van een plan van aanleg kunnen slechts gemachtigd worden indien het doel voldoende geconcretiseerd is en duidelijk de noodzaak tot onteigening wordt aangetoond. De loutere realisatie van een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen voorzien in een BPA zonder meer is dus onvoldoende. Dit betekent dat de noodzaak tot onteigening en dus tot realisatie van het plan van aanleg moet aangetoond worden, evenals, indien nodig, de toepassing van de spoedprocedure. Wellicht zullen de voorschriften bij het plan hierover duidelijkheid geven.

De onteigeningsplannen opgemaakt in toepassing van dit decreet worden door de afdeling Ruimtelijke Planning van de AROHM voor advies voorgelegd aan de commissie van advies bij onteigeningsplannen voor het Vlaamse Gewest ingesteld door het artikel 27. Het bodemattest zoals vermeld onder punt 3 van de Algemene Administratieve Vormvereisten is ook hier noodzakelijk.

Voor de onteigening van bedrijventerreinen kan niet zonder meer verwezen worden naar de stedenbouwkundige bestemming van de beoogde percelen, omdat ook de particulier die de goederen in eigendom bezit de voorziene bestemming zou kunnen realiseren. Ook in dit geval kan slechts op basis van argumenten die het openbaar nut en de noodzaak van de verwerving aantonen de onteigening gemachtigd worden.

2. Onteigeningsplan initieel gekoppeld aan een plan van aanleg

Hiervoor werd reeds de onteigeningsmogelijkheid vermeld van het artikel 26, eerste lid van het decreet Ruimtelijke Ordening waarbij het onteigeningsplan en het plan van aanleg samen worden opgemaakt en tegelijk worden behandeld en goedgekeurd door de Vlaamse minister die bevoegd is voor de goedkeuring van het plan van aanleg, dit is de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening. Die procedure geldt als een uitzonderingsprocedure op de algemene machtigingsprocedure die tot de bevoegdheid behoort van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Het is evident dat voor bestemmingen die volgens de voorschriften bij het plan door een openbaar bestuur moeten gerealiseerd worden, deze gekoppelde procedure wordt gevolgd. Als voorbeeld bij uitstek geldt de zone die op het plan van aanleg wordt voorzien voor de bouw van een gemeentehuis. De administratie ruimtelijke ordening zal erop toezien dat bij de opmaak van de plannen van aanleg de nodige onteigeningsplannen worden gevoegd.

Plannen van aanleg die industrie- of bedrijventzones voorzien die volgens de

voorschriften ontwikkeld moeten worden door een openbaar bestuur dienen eveneens gekoppeld te worden aan een onteigeningsplan omdat de particulier die de percelen nog in eigendom zou hebben niet de voorziene bestemming kan realiseren. De onteigeningsmachtiging verhindert uiteraard niet dat men tracht om die goederen in der minne te verwerven maar laat wel toe om, in geval een minnelijke verkoop niet mogelijk is, dadelijk de gerechtelijke onteigeningsprocedure aan te vatten. Dezelfde opmerking geldt voor de realisatie van zogenaamde sectorale BPA's voor de uitbreiding van specifiek aangeduide zonevreemde bedrijven.

3. Onteigening binnen een goedgekeurd plan van aanleg

a. Indien nog geen onteigeningsmachtiging werd verleend

Een plan van aanleg waaraan initieel geen onteigeningsplan wordt gekoppeld geeft principieel slechts aan dat binnen de voorziene bestemmingen bepaalde realisaties mogelijk zijn zonder uitsluitel te geven over de noodzaak ervan, laat staan over de hoogdringendheid. Beide elementen moeten zoals reeds gezegd, duidelijk worden gemotiveerd eventueel verwijzend naar de voorschriften bij het plan. Uiteraard moet het doel van de onteigening kaderen binnen het plan van aanleg.

Bij voorbeeld kan men er bij de opmaak van een BPA voor de realisatie van woongelegenheden van uitgaan dat die bestemming evengoed door de particulieren kan gerealiseerd worden. Indien na jaren immobilisme een overheidsinstantie die bestemming wenst uit te voeren zal de opportuniteit, dit is de noodzaak en eventueel de hoogdringendheid, moeten gekaderd worden binnen het huisvestingsbeleid.

Vermits het hier een onteigening betreft voor de realisatie van een bestemming die past binnen het plan van aanleg en niet de loutere realisatie van het plan zoals bedoeld in het artikel 23 van het decreet Ruimtelijke Ordening, verleent conform de vermelde bevoegdheidsbepalingen, de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden of de Vlaamse minister van Welzijn de onteigeningsmachtiging met instemming van de functioneel bevoegde Vlaamse minister en met in achtname van alle andere vereiste adviezen en attesten zoals vermeld in punt I.3 van deze omzendbrief.

b. Indien men reeds over een onteigeningsmachtiging beschikt gekoppeld aan de goedkeuring van het plan van aanleg met toepassing van de gewone onteigeningsprocedure

Voor onteigeningen in toepassing van het artikel 23 van het decreet Ruimtelijke

Ordering voorziet het artikel 32 van het decreet Ruimtelijke Ordening in de mogelijkheid om de onteigeningsprocedure bij hoogdringende omstandigheden toe te passen met een afzonderlijk besluit. Dit afzonderlijk besluit impliceert dat de machtigende overheid haar eerder verleende onteigeningsmachtiging aanvult.

Indien de eerste machtiging werd verleend samen met de goedkeuring van het plan van aanleg in toepassing van het eerste lid van het artikel 26, oordeelt de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening over de omstandigheden die achteraf worden ingeroepen om de toepassing van de spoedprocedure te vragen indien die, conform het artikel 23, verband heeft met de voorschriften van het plan van aanleg. Indien de spoedprocedure vereist is om andere redenen die uiteraard niet strijdig mogen zijn met die voorschriften betreft het een afzonderlijke onteigeningsprocedure die initieel moet opgestart worden en waarbij de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden de machtiging verleent.

Het is evident dat in die gevallen moet verduidelijkt worden waarom een eerder verleende machtiging niet werd aangewend.

III. ONTEIGENING VOORMALIG MILITAIRE DOMEINEN EN STAATSEIGENDOM

Al het voorgaande is eveneens van toepassing voor de verwerving van militaire domeinen en ander staatsdomein die worden vrijgegeven en via een openbare verkoop moeten verkocht worden. De onteigeningsmachtiging dient om de openbare verkoop te vermijden. Op basis van het machtigingsbesluit kan het beoogde goed in der minne verkocht worden aan de onteigenende instantie.

Men kan een voormalig militair domein slechts verwerven nadat het via een gewestplanwijziging definitief een concrete stedenbouwkundige bestemming heeft verkregen. De motivering van het openbaar nut is immers alleen mogelijk indien het doel van de onteigening mag gerealiseerd worden op de beoogde percelen van het militair domein.

Indien geen machtigingsbesluit kan bekomen worden staat het de geïnteresseerde besturen vrij om deel te nemen aan de openbare verkoop.

IV. EINDBEMERKING

Deze omzendbrief heft alle voorgaande omzendbrieven over onteigeningen op die werden uitgevaardigd door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, tenzij hij betrekking heeft op een specifiek onteigeningsdoel zoals de omzendbrief van 26 juli 1996 over huisvestingsprojecten.

Zoals bepaald in deze omzendbrief behoort het tot de taak van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening en de Vlaamse minister van Welzijn om ter zake richtlijnen uit te vaardigen, ieder voor de tot zijn respectieve bevoegdheid behorende materie.

Op de website " www.aba.ewbl.vlaanderen.be " zal een grafisch overzicht van de procedurestappen worden aangeboden.

Wij verzoeken u, mevrouw de gouverneur, mijnheer de gouverneur, deze omzendbrief op te nemen in het bestuursmemoriaal. Volledigheidshalve zenden wij aan alle betrokken besturen rechtstreeks een afschrift van deze omzendbrief.

Deze omzendbrief kan ook geconsulteerd worden via Publilink of Internet op het volgende url-adres :

- voor Publilink : <http://publiwww.vlaanderen.be/aba/omzend.htm>
- voor Internet/<http://aba.ewbl.vlaanderen.be/omzend.htm>

Brussel, 23 februari 1999.

S. STEVAERT,
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening,

L. PEETERS,
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en
Huisvesting,

L. MARTENS
Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Bijlage

[Bijlage aan de omzendbrief inzake onteigeningen voor algemeen nut](#)

Voor vragen en/of opmerkingen over EMIS kunt u mailen naar emis@vito.be

Copyright © [VITO](#) 30/03/1999

Ontwerp [EMIS](#).